

DR. S. JOHN : We get reports. There is nutritive value in bajra and cholera is caused by the infection by a germ called 'Cholera Vibrio'. It goes to the intestines and causes the disease.

Another thing is about the so called rural dispensary. The honourable members are interested in the rural medical dispensaries. There are 60 Government Dispensaries, and except a few in or near the towns, (e. g., The Medical Mission Institutions) all are located in rural areas, which are either market areas or estate areas and well-known centres. Page 28 to 32 of the Administration Report of the Medical Department for 1117 will give an idea of the medical relief afforded in the State during the year. Now we are going to open a rural dispensary at Thodupuzha.

MR. N. RAMAKRISHNA PILLAI : May I know whether Government are aware of the necessity of a lady doctor at Vaikom?

DR. S. JOHN : It is being considered.

The question that Government be granted a sum of Rs. 13,05,995 under Demand XXIV—Medical, was put and carried.

The demand was passed and the grant made.

DEMAND XXV—AYURVEDA.

MR. C. P. GOPALA PANICKER : Sir, I move for a grant of Rs. 1,07,495 under Demand XXV—Ayurveda.

PRESIDENT : I hope honourable members will have no objection to stay 15 or 20 minutes more in the after noon to finish this business.

[The proposal was agreed to by honourable members.]

Motion 296.

MR. N. NARAYANA KURUP : സർ, താഴെപ്പറയുന്ന ഉപക്ഷേപത്തെ ഞാൻ അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

To reduce the total allotment of Rs. 1,07,495 under Demand XXV by 10.

(To speak of the necessity of establishing Ayurvedic hospitals in important towns and in all taluks and Ayurvedic grant-in-aid vaidyaalas in every pakhuthi or village in the State)

സർ, ഇൻഡ്യയിൽ ആദ്യമായി ഒരു ആയുർവേദ ആശുപത്രി തുടങ്ങിയതു തിരുവിതാംകൂറിലാണ്. അതു തുടങ്ങിട്ടു ൨൫ കൊല്ലത്തോളമായി. അതു നാൾക്കുനാൾ ഉത്തമോത്തമം അഭിവൃദ്ധിയെ പ്രാപിച്ചുവരുന്നുണ്ടെന്നുള്ള സംഗതി ഫലന-ലെ ഭരണറിപ്പോർട്ടു വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. ഫലന-ലെ ഭരണറിപ്പോർട്ടിൽ ആയുർവേദാശുപത്രി മുഖേന ൪൦൦൦൦ രോഗികളെ ഔട്ട്പേഷ്യൻറായി ചികിത്സിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണാം. അതേ കൊല്ലത്തിൽ ജനറലാശുപത്രിയിൽ ചികിത്സിച്ചിട്ടുള്ളവരേക്കാൾ ഈ തുക പതിനായിരത്തോളം കൂടുതലാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഇമ്മാതിരിയുള്ള ആശുപത്രികളുടെ ആവശ്യം ബോധ്യമാകും.

[Mr. N. Narayana Kurup]

അതിനാൽ ആയുർവ്വേദശാസ്ത്രപത്രികൾ തിരുവിതാംകൂറിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട പട്ടണങ്ങളിൽ ഓരോന്നെങ്കിലും സ്ഥാപിക്കുന്നത് കൂടുതൽ പ്രയോജനപ്രദമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും ഓരോ പ്രധാനപ്പെട്ട നഗരങ്ങളിൽ ഓരോ ആയുർവ്വേദശാസ്ത്രപത്രികൾ സ്ഥാപിക്കുകയോ, അങ്ങിനെ സാധിക്കുകയില്ലെങ്കിൽ അവിടുവടെയുള്ള സർക്കാർ, വൈദ്യന്മാരെക്കൊണ്ട് ആശുപത്രികൾ തുടങ്ങുന്നതിനു ധനസഹായം നൽകുകയോ ചെയ്തു ഇക്കാര്യം നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനു ഗവണ്മെന്റു വേണ്ടതു ചെയ്യണമെന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നു.

ഇപ്പോൾ കാളറാ മഹാമാരി പട്ടണങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിലും വ്യാപിച്ചു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെന്ന് ഞാൻ കഴിഞ്ഞ ഡിമാൻറിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ പറയുകയുണ്ടായി. ആശുപത്രികൾ കുറവായിരിക്കുന്ന ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിലുള്ളവക്ക് കാളറാ നിവാരണത്തിനായി ഉടൻതന്നെ മരുന്നുകൾ ലഭിക്കാൻ സാധിക്കാതെ വരുന്ന അവസരങ്ങളിൽ ആയുർവ്വേദവൈദ്യന്റെ സഹായമെങ്കിലും കിട്ടത്തക്കവണ്ണം വേണ്ടതു ചെയ്യേണ്ടതു അത്യാവശ്യമായിത്തീർന്നുവെന്നു ഞാൻ ആയുർവ്വേദവൈദ്യന്മാരുടെ കാളറായെ തടയുവാൻ ചില പ്രയോഗങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നു മാത്രമല്ല അതു ഫലവത്തായതും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഓരോ പക്ഷികളിലും ഓരോ ആയുർവ്വേദവൈദ്യശാലകളെങ്കിലും ഏർപ്പെടുത്തുന്നതു ജനങ്ങൾക്കു വളരെ ഉപകാരമായിരിക്കും. വെള്ളത്താൽ ചുറ്റപ്പെട്ടുകിടക്കുന്നതും സഞ്ചാരസൗകര്യം കുറഞ്ഞതുമായ കുട്ടനാടൻ പ്രദേശങ്ങളിലെ കാര്യമാണ് ഞാൻ പ്രധാനമായി പറയുന്നത്. ഗവണ്മെന്റു കുറച്ചുപണം നഷ്ടപ്പെട്ടാലും ശരി, ഓരോ ഗ്രാമങ്ങളിലും ഓരോ വൈദ്യശാലകൾ നിർബന്ധമായി സ്ഥാപിച്ച് ഗ്രാൻറുകൊടുത്തു സഹായിക്കണം. ഇപ്പോൾ മറ്റേതെങ്കിലും വരെ രൂപമാണ് ഗ്രാൻറു നൽകിവരുന്നത്. ഈ ഗ്രാൻറു വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടതും അത്യാവശ്യമാണ്. സമയക്കുറവിനാൽ കൂടുതൽ പറയുന്നില്ല.

MR. VARKALA K. MADHAVAN : ഗ്രാൻറുകൾ വർദ്ധിപ്പിച്ചാൽ വൈദ്യന്മാർ ശരിയായി പ്രവർത്തിക്കുമെന്നാണോ മെമ്പർമാർ അഭിപ്രായം ?

MR. N. NARAYANA KURUP : ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെ ഭരണശക്തിപോലെയായിരിക്കും അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതും പ്രവർത്തിക്കാതെയായിരിക്കുന്നതും.

MR. A. K. KUMARAN VAIDYAN: സർ, മി. നാരായണക്കുറുപ്പ് ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ച ഉപക്ഷേപത്തെ ഞാൻ പിൻതാങ്ങുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് മരുന്നുക്കൾക്കുള്ള വിലക്കൂടുതലും അതു വാങ്ങുന്നതിന് ആളുകൾക്കുള്ള പണസംബന്ധമായവെച്ചുമുണ്ടും ആലോചിക്കുമ്പോൾ, ഈ രാജ്യത്തുള്ള ഓരോ പകുതികളിലും ഓരോ ആയുർവേദ ഡിസ്പെൻസറികൾ വൈദ്യസഹായത്തിനായി സ്ഥാപിക്കണമെന്നാണ് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളത്. എന്നാൽ ഇന്നത്തെ രീതിയിലുള്ള 'ആയുർവേദ ഗ്രാൻഡ്' വൈദ്യശാലകളുടെ നയം തുടരുകയാണെങ്കിൽ അതു കൊണ്ടു യാതൊരു പ്രയോജനവും പൊതുജനങ്ങൾക്കില്ല. സാധാരണയായി ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിലുള്ളവക്ക് ആതുരപത്രിയിൽ പോയി മരുന്നുവാങ്ങുന്നതിനു ദുരഭ്യസ്തരുള്ളതിനാൽ അവർ ഗ്രാൻഡ് വൈദ്യശാലകളെ അഭയം പ്രാപിക്കണമെന്നുള്ളതും അതുകൊണ്ടു യാതൊരു ഫലവുമുള്ളതായി കാണുന്നില്ല. സാധുക്കൾ മരുന്നു വാങ്ങുന്നതിനായി ചെന്നാൽ അവർക്ക് ഒരൊറ്റ ഗുളിക പോലും പണം ഇല്ലാതെ കൊടുക്കുന്ന പതിവുണ്ട്. അതു കൊണ്ടു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ നിന്നും അവർക്ക് ഒരു താക്കീതു നൽകണമെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. എന്നു മാത്രമല്ല തീരെ അഗതികളായിട്ടുള്ള ആളുകളെയെങ്കിലും സൗജന്യമായി ചികിത്സിക്കുന്നതിനു പ്രത്യേകം ഏർപ്പാട് ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നാണ് ഏഴ്ന്റെ വിനീതമായ അപേക്ഷ. അപ്രകാരം ചെയ്യേണ്ടതിൽ മാത്രമേ സാധുക്കൾക്കു രക്ഷകിട്ടുകയുള്ളൂ. യുദ്ധംമൂലം ഇന്നാത്ത ആയുർവേദ വൈദ്യശാലകളിൽ മരുന്നു കൾ കിട്ടുന്നതിന് വില കൂടുന്നതിനാലും മാറ്റം വളരെ വൈഷമ്യമായി തീർന്നിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഇന്നു അവർക്ക് നൽകിവരുന്ന ഗ്രാൻഡ് പോരാ എന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. ഞാനു ഇപ്പോൾ ഇതു പറയുന്നതു കൊണ്ടു നമ്മുടെ ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാർ, ഞാൻ ഗ്രാൻറിന് ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നോ, ആവശ്യപ്പെടാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്നോ ധരിക്കയില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. നാട്ടു നീങ്ങിയ ധർമ്മരാജാവെന്നു പ്രസിദ്ധനായ ആ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് മരച്ചീനിപ്പൂച്ചി നടപ്പാക്കിയതുപോലെ, ഇന്നത്തെ ഗവണ്മെന്റ് ഓരോ പകുതികളിലും ഓരോ ആയുർവേദ ഡിസ്പെൻസറികൾ സ്ഥാപിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഈ യുദ്ധകാലത്തു മരച്ചീനി എങ്ങനെ ഉപകരിക്കുന്നുവോ അതുപോലെ ഈ ആയുർവേദമരുന്നു ഗുണപ്രദമാകുമെന്നാണ് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളത്. അതുകൊണ്ട് രാജ്യത്തിന്റെ എല്ലാ പകുതികളിലും ഗ്രാൻഡ് വൈദ്യശാലകൾ സ്ഥാപിച്ചു പൊതുജനങ്ങൾക്കു സഹായിക്കണമെന്ന് ഞാൻ വിനീതമായി അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. K. KUNJU PANICKER: സർ, ആയുർവേദ ഡിസ്പെൻസറികൾ എല്ലാ താലൂക്കുകളിലും സ്ഥാപിക്കണമെന്നാണ് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളത്. ഇപ്പോൾ ഗവണ്മെൻറ് ആസ്പത്രികളിൽ മരുന്നുകൾ ഇല്ലെന്നുള്ള പരാതി ധാരാളമായി ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പണം കൊടുക്കാമെന്നു പറഞ്ഞാലും അശുപത്രികളിൽ മരുന്നു ലഭിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളതാണ് പരിതാപകരമായിട്ടുള്ളത്. നേരേമറിച്ചു നമ്മുടെ നാട്ടിലുണ്ടാകുന്ന മരുന്നുകളാണങ്കിൽ ആവശ്യപോലെ കൊടുക്കുവാൻ എന്തും തീർച്ചയായും സാധിക്കും. ആയുർവേദഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിക്കുന്നപക്ഷം നാട്ടിൽ ആവശ്യമുള്ള മരുന്നു സപ്ലൈ ചെയ്യാൻ അവർക്കു സാധിക്കുമെന്ന് എനിക്കു ദൃഢമായ വിശ്വാസമുണ്ട്. മാത്രമല്ല അലോപ്പതി മരുന്നുക്കളെക്കാരും ജനങ്ങൾക്കു കൂടുതൽ വിശ്വാസമുള്ളത് നാട്ടുമരുന്നുകളിലാണ്. ആപ്പറേഷൻസും ഇൻജക്ഷൻസും നടത്തുന്ന കാര്യത്തിൽ അലോപ്പതിക്കാർ വളരെ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നുള്ള സംഗതി ഞാൻ വിസ്മരിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ ചില പ്രത്യേക രോഗങ്ങൾക്ക് ആയുർവേദ ചികിത്സയാണ് ഉത്തമമായിട്ടുള്ളതെന്നു പ്രത്യേകം അനുഭവമുള്ള ഒരു സംഗതിയാണ്. അതുകൊണ്ട് മിക്കവാറും എല്ലാപകതികളിലും ആയുർവേദഡിസ്പെൻസറികൾ ഏർപ്പെടുത്തുന്നതിനു വേണ്ട പ്രോത്സാഹനം നൽകേണ്ടത് ഇന്നത്തെ ഒരു അടിമന്തിര പ്രശ്നമാണ്. ഇന്ന് പതിനേഴു ലക്ഷം രൂപയോളം അലോപ്പതി ചികിത്സക്കായി ഗവണ്മെൻറ് വിനിയോഗിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ വെറും പത്തിലൊന്നുമാത്രം ആയുർവേദഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനു കൊടുത്താൽ വളരെ കൂടുതൽ പ്രയോജനം നാട്ടിനു ലഭിക്കുമെന്നുള്ളത് അവിതർക്കിതമായ ഒരു സംഗതിയാണ്. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇന്ന് അധികമായി രോഗികളെ ചികിത്സിക്കുന്നത് ആയുർവേദ വൈദ്യന്മാരാണ്. ആ സ്ഥിതിക്ക് അലോപ്പതിക്ക് കൊടുക്കുന്നതിന്റെ നാലിലൊന്നു പണം ആയുർവേദ ചികിത്സക്ക് കൊടുത്താൽ സൗകര്യമായ വിധത്തിൽ മരുന്നുകൾ ശേഖരിച്ചു പാകം ചെയ്തു ഫലപ്രദമായ രീതിയിൽ ചികിത്സ നടത്താൻ സാധിക്കുമെന്നു നിശ്ചയമാണ്. അതുകൊണ്ട് അങ്ങനെയുള്ള ഒരു സൗകര്യം നാട്ടുകാർക്കു ചെയ്തുകൊടുക്കണം. ഇപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കുന്ന പക്ഷം പൊതുജനാരോഗ്യം വർദ്ധിക്കുമെന്നു പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ട് ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ ഞാൻ അനുകൂലിക്കുന്നു.

MR. C. JEBAMONY NADAR: Sir, தமிழர் வைத்தியகலைப் நிலையத்-
தமையே இந்த மகாநெருக்கடியான சந்தர்ப்பத்தில் நானும் ஒன்று இரண்டு
வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதுவரையில் நாம் நமது
நாட்டு வைத்தியர்களை குறை கூறிக்கொண்டு வந்தோம். ஆனால் தற்

கால யுத்த நெருக்கடியால் நமது நாட்டுவைத்திய முறைகளை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டிய ஆவசியம் ஏற்பட்டுவிட்டது. ஆயுர்வேத வைத்தியத்தை முன்னுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று எப்படி மலையாள மக்களுக்கு அவா இருக்கிறதோ அதன்போல் தமிழ்முறையாகிய சித்த வைத்தியத்தை முன்னுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்பது எனது அபிப்பிராயம். சித்தவைத்தியம் மனிதனால் ஏற்பட்டதல்ல. இவ்வைத்தியம் பரமசிவனால் தமிழர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டது. தமிழ்நாட்டின் சித்தர்களான பெரியோர் தமதுவாழ்நாளை சித்தவைத்தியத்தின் புரோகதிக்காக செலவுசெய்து சாஸ்திரங்கள் எழுதி சித்த வைத்தியகலையை பூர்த்திபாக்கி வைத்திருக்கிறார்கள்.

தற்கால நெருக்கடியைப் பார்த்தால் இனி, மேல்நாட்டு வைத்தியத்தை நம்பியிருக்கக்கூடாது என்று நாம் ஏவப்படுகின்றோம். ஒரு கோயாளியை ஒரு அலோபதிக்கு டாக்டரிடம் கொண்டு காட்டினால், அந்த நோய்க்குக் கொடுக்கக்கூடிய மருந்து அவரிடமில்லை என்கிறார். அந்த மருந்து ஜெர்மன், அல்லது அமெரிக்கன் அல்லது ஆஸ்திரியன் preparation, என்றெல்லாம் சொல்லி, அந்த மருந்தை கடையில் சென்று வாங்கிக்கொண்டு வர சொல்லுகிறார். கடையில் போய் கேட்டாலோ யுத்தகாலநிலையால் இம்மருந்துகள் வருவதில்லை என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். ஆகவே அவசியப்பட்ட மேல்நாட்டு மருந்துகள் தற்பொழுது எங்கும் கிடைப்பதில்லை. சுகக்கேடினால் நோயாளி இறந்த போய்விட்டால், ஜெர்மன் மருந்து கிடைக்கவில்லை, அது கிடைத்திருக்கும் பக்கத்தில் நோயாளி பிழைத்திருப்பான் என்று டாக்டரும் கூறிவிடுகிறார். இதற்கெல்லாம் காரணம், நமது பூர்வீக வைத்தியமுறையாகிய சித்த வைத்தியத்தை முன்னணிக்கு கொண்டுவராததனால்தான். ஆயுர்வேத ஆஸ்பத்திரிகளிலும் வைத்தியசாலைகளிலும், சித்தவைத்தியசாலைகளிலும் வைத்தியம் செய்து கொள்வதற்காக ஏராளமாக ஜனங்கள் புறப்படுகிறார்கள். ஏன்? நாட்டு வைத்திய முறையில் நல்ல மருந்துகள் கிடைக்கும், அதிகப் பணச்சலவில்லை, அவ்வப்போது மூலிகைகளை சேகரித்து மருந்துகள் செய்வதினால், மருந்துக்கு விரியம் அதிகம். நல்ல குணமும் கிடைக்கும். மேல் நாட்டு மருந்துகளில் நம் நாட்டுமருந்துகளைப் போல், அவ்வளவு சிறப்பான மருந்துகள் கிடையாது என்று தோன்றுகிறது. நாட்டுவைத்தியத்திற்கு வேண்டிய மூலிகைகள் நமது நாட்டில் ஏராளமாக உண்டு, உதாரணமாக ஆடாதோடை நமது வீட்டு தோட்டங்களில் வளருகிறது. இது ஒரு சிறந்த மூலிகை. மேல் நாட்டார் இந்த மூலிகையை சாராயத்துடன் சேர்த்து Tincture Adathoda என்று பெயர்கொடுத்து, இந்த மூலிகையின் இயற்கை காரத்தையே குறைத்துவிடுகிறார்கள். நம் நாட்டின் இலை, குழை, வேர் முதலியவற்றிலிருந்து தயாராக்கும் மருந்துகள் தான் மேல் நாட்டாருக்கு விசேஷ ஒளஷதங்கள். இவைகளை லத்தீன் பேர்கள் கொடுத்து புது மருந்துகளாக அனுப்பப்படுகின்றன. ஆனால் அவைகளின் சக்தி கெட்டுப்போய் விடுகிறது என்றே என் அபிப்பிராயம். நாட்டு வைத்தியத்தில் இம்மூலிகைகளை பச்சையாக உபயோகிப்பதினால், அவைகளுக்கு விரியக் குறைவில்லையாதலால் அதிகக் குணமுமேற்படுகிறது. அலோபாதிக் சர்ஜன் ஒருவரிடம் நமது நாட்டுவைத்தியர் ஒருவர் சொன்னார் "நீர் அறுக்க உபயோகிக்கும் கத்தியைவிட என்கையிலிருக்கும் எண்ணெய்

[Mr. C. Jebamony Nadar.]

கூர்மையுள்ளது. நீர் கருவி பிரயோகம் செய்து சுகப்படுத்துவதற்கு பகரம் நான் தைலம்போட்டு சுகப்படுத்துகிறேன்." அலோபாதிக்கு தானாக நிற்க காலில்லை என்றே ஏனக்கு தோன்றுகிறது. ஏனென்றால் அவர்கள் உபயோகிக்கும் மருந்துகள் அதிகமும் இந்தியாவில் உற்பத்தி யாகுகிறவையேயாகும். இங்ஙனம் சக்திவாய்ந்த நமது கலையை நாம் முன்னுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும். தமிழர்களின் வைத்தியமுறையா- கிய சித்த வைத்திய புரோகதிக்காக ஆயுர்வேத டிமாண்டில் பணம் ஒதுக்கிவைத்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. பாம்பயில் கூட சித்தவைத்திய கலையை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தமிழ் மக்கள் வசிக்கும் இந்நாட் டில் அதின் பெருமை குன்றாதிருக்குமாறு ஆதரிப்பது நமது கடமை. நமது ராஜ்யத்திலும் சித்தவைத்தியத்தைப் படிப்பிக்கவும், சித்த வைத் தியசாலைகள் ஸ்தாபிக்கவும் கவர்மெண்டார் தக்க ஏற்பாடு செய்ய இனி தவறக்கூடாது. சித்த வைத்தியசாலைகளுக்கு இதுவரையில் போதுமான கிரான்ட் கொடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. எப்படி வடதிருவிதாங்கூரில் ஆயுர்வேதத்திற்கு கவர்மெண்டார் உதவி அளிக்கிறார்களோ அதுபோல் தென் திருவாங்கூரில் சித்த வைத்தியத்திற்குப் பணவுதவியும் அளிக்க வேண்டும். திருவிதாங்கூர் சித்தவைத்திய சங்கத்திற்கும் அரசாங்கம் பண உதவி புரிந்தும் மற்ற பலவிதத்திலும் ஆதரிக்கவேண்டும்.

MR. C. P. GOPALA PANICKER: Sir, most of the honourable members have emphasised the necessity of opening more dispensaries. They have also gone one step further and wanted Ayurveda dispensaries to be opened in every village in the State. The policy of Government is to make medical relief available to every one of the subjects of His Highness the Maharaja in one form or another. We have dispensaries and District Hospitals in all important centres in the State. We have also got 165 grant-in-aid vaidyasalas besides five Ayurveda Hospitals. But the question is whether every pakhthy should have a hospital. At present Government have asked the Honorary Director of Ayurveda to go into the question, to examine the location of each of the vaidya- salas and submit a report to Government so that the existing vaidya- salas may be allocated and the maximum benefit may be derived. When that matter is before Government, they will consider the question of opening new vaidyasalas in any particular place when there is any necessity.

One honourable member suggested that there are competent Ayur- veda Vaidyans who can handle cholera cases. So far, I am reliably informed, no Ayurveda Vaidyan has come forward to give that treat- ment to any cholera case. If any Ayurveda Vaidyan can handle such cases, Government will have no objection to allow him to do so subject to the control of the Ayurveda Department.

In regard to herbs being made available from the forests for the Sidha Vaidyans, the question will be considered. I may say that the Forest Department is now allowing the collection of herbs. (President's Bell.)

PRESIDENT: Mr. Kurup.

MR. N. NARAYANA KURUP : കാളാനിവാസചികിത്സയിൽ ആയുർവ്വേദവൈദ്യന്മാർക്കു പരിചയമില്ലെന്നും മരുന്നില്ലെന്നും സെക്രട്ടറിയും; ഉണ്ടെന്നു ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഏതായാലും ആ കാര്യത്തെപ്പറ്റി അഭിപ്രായം പറയുന്നതിനു ഞങ്ങൾക്കു രണ്ടുപേർക്കും തുല്യ യോഗ്യതയാണുള്ളത്. ആയുർവ്വേദവൈദ്യന്മാരുടെ അഭിപ്രായം അറിയാത്തതോടുകൂടാതെ ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതും ശരിയാണ്. പ്രധാന നഗരങ്ങളിൽ ആയുർവ്വേദാശുപത്രികളും, പകുതികൾത്തോറും ആയുർവ്വേദ ഗ്രാൻറു വൈദ്യശാലകളും ഉണ്ടാക്കുന്നതിൽ ഗവണ്മെൻറിന്റെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കണമെന്നു ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. ഉപക്ഷേപം പിൻവലിക്കുന്നു.

MR. C. P. GOPALA PANICKER : I am instructed by the Surgeon-General and the Director of Public Health sitting behind me that that question is being considered.

PRESIDENT : Very well.

The motion was, by leave, withdrawn.

The question that a sum of Rs. 1,07,495 be granted under Demand XXV—Ayurveda—was then put and carried.

The grant was made.

DEMANDS XXVI TO XXXVII.

The question that a sum of Rs. 3,43,705 be granted under Demand XXVI—Public Health and Sanitation—was put and carried.

The grant was made.

The question that a sum of Rs. 7,550 be granted under Demand XXVII—State Charities—was put and carried.

The grant was made.

The question that a sum of Rs. 7,000 be granted under Demand XXVIII—Currency and Mint—was put and carried.

The grant was made.

The question that a sum of Rs. 4,65,958 be granted under Demand XXIX—Stationery and Printing—was put and carried.

The grant was made.

The question that a sum of Rs. 1,67,694 be granted under Demand XXX—Miscellaneous Departments—was put and carried.

The grant was made.

The question that a sum of Rs. 1,69,469 be granted under Demand XXXI—Miscellaneous Charges—was put and carried.

The grant was made.

The question that a sum of Rs. 4,94,891 be granted under Demand XXXII—Anchal Department—was put and carried.

The grant was made.